

Eclogica II

Fōrmōsum pāstor **Corydōn** ārdēbat **Alexin**,
dēliciās dominī, nec quid spērāret habēbat.
tantum **inter dēnsās**, umbrōsa cacūmina, fāgōs
adsiduē **veniēbat**. ibi **haec incondita sōlus**
montibus et silvīs studiō **iactābat** inānī;

'**Ō** crūdēlis **Alexi**, nihil mea **carmina cūrās**?
nīl nostrī miserēre? morī mē dēnique cōgis?

nōnne fuit satius trīstis Amaryllidis īrās
atque superba patī fastīdia? nōnne Menalcan,
quamvīs ille niger, quamvīs tū candidus essēs?
ō fōrmōse puer, nimium nē crēde colōrī;
alba ligustra cadunt, vaccīnia nigra leguntur.

Corydon, Corydonis, m.

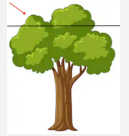
ardeo, ardēre: ignis ardet; Corydon
ardet cum amore

Alexis, Alexis, m.
(Alexin acc; Alexi voc)

deliciae, f.pl. = id quod delectat;
amicus/amica; voluptas; libido

spērō, spērāre = habere spem; vult

cacumen, inis, n. =

fagus, ī, f. (beech tree)
adsiduē = iterum et iterum
inconditus, a, um = foedus, rudus,
imperfectus; non pulcher; confusus

haec incondita = res inconditae;
carmina indocta

inanis <--> plenus

nīl = nihil

denique = postremo

Dēspectus tibi sum nec quī sim quaeris, Alexi,
quam dīves pecoris, niveī quam lactis abundāns.

mīlle meae Siculīs errant in montibus agnae;

lac mihi nōn aestāte novum, nōn frīgore dēfit.

cantō quae solitus, sī quandō armenta vocābat,

Amphīōn Dircaeus in Actaeō Aracynthō.

nec sum adeō infōrmis; nūper mē in lītore vīdī,

cum placidum ventīs stāret mare. nōn ego Daphnin

iūdice tē metuam, sī numquam fallit imāgō.

Rūsticus es, Corydōn; nec mūnera cūrat Alexis

nec, sī mūneribus certēs, concēdat Iollās.

heu heu, quid voluī miserō mihi?

Quem fugis, ā, dēmēns? habitārunt dī quoque silvās

Dardaniusque Paris. Pallas quās condidit arcēs

ipsa cōlat; nōbīs placeant ante omnia silvae.

torva leaena lupum sequitur, lupus ipse capellam,

flōrentem cytisum sequitur lascīva capella,

tē Corydōn, ō Alexi; trahit sua quemque voluptās.

Aspice, arātra iugō referunt suspēnsa iuencī
et sōl crēscentis dēcēdēns duplicat umbrās.
mē tamen ūrit amor; quis enim modus adsit amōrī?
ā, Corydōn, Corydōn, quae tē dēmentia cēpit!
sēmiputāta tibi frondōsa vītis in ulmō.
quīn tū aliquid saltem potius, quōrum indiget ūsus,
vīminibus mollīque parās dētexere iuncō?
inveniēs alium, sī tē hic fastīdit, Alexin.'

